

ad gangen. Hvad ville straffen så have været til sammen?

Se, det, der jo er problemet med den eksisterende måde at gøre det på, er: Hvis man vil begå kriminalitet, så gælder det om at få begået så meget kriminalitet som overhovedet muligt, inden man kommer for dommeren. Det er ikke hensigtsmæssigt at sende det signal.

Vi foreslår så også, at reststraffen obligatorisk skal udløses, hvis man begår fornyet kriminalitet i prøvetiden. Det er jo igen et af de forhold, hvor vi kan se, at der er – lad mig bare sige det, som det er – en slaphed uden lige i retssystemet.

Jeg kender en domsmand, som var ude for en helt grotesk situation: En tiltalt bliver dømt for voldtægt, bliver prøveløsladt og har en reststraf stående. Den tiltalte begår fornyet voldtægt i prøvetiden og får en fornyet dom. Ved den dom får man ikke medregnet, at der var en reststraf fra den tidligere voldtægt, hvor vedkommende var prøveløsladt.

Vedkommende kommer i fængsel igen og bliver prøveløsladt én gang til, og nu kommer min bekendt ind i billedet. Han sidder altså som domsmand nu her tredje gang, vedkommende er tiltalt for voldtægt, og spørger så: Hvad med reststraffen? Skal vi ikke have den medregnet. Hvortil dommeren siger: Det kan vi ikke.

Da den ikke blev regnet med første gang – altså ved det andet forhold – så er der nu skabt præcedens for, at det kan man ikke. Det var den juridiske belæring af domsmanden i den pågældende sag. Og så er det, man siger: Det kan da ikke være rigtigt. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt.

I øvrigt er det, som hr. Helge Adam Møller sagde, langt fra i alle tilfælde, at reststraffen overhovedet kommer med ind i billedet, men i de tilfælde, hvor den gør, sker der jo igen det, at selv om man måske har et halvt år eller et helt år stående i reststraf, er det jo ikke den, der bliver lagt oven i straffen for den fornyede kriminelle handling. Igen foretager man en samlet vurdering, og der uddeles meget, meget store mængderabatter.

Så siger justitsministeren, at man ikke vil være med til at have det her, hvor man laver absolut kumulation, og så er mit spørgsmål bare: Sidder justitsministeren ikke i den samme regering som trafikministeren, der jo i forhold til færdselsloven netop har lavet et lovforslag i sidste folketingssamling, hvor man laver en absolut kumulation på færdselslovsområdet? Det er vel også enkeltstående situationer?

Så vil ministeren måske sige: Jo, men der har vi jo sådan en takstmæssig liste over, hvad det koster at begå de forskellige kriminelle handlinger. Ja, men sværere er det jo heller ikke ved domstolene, end at dér er det så bare dommeren. Som jeg skriver i forslaget, skal straffen for hvert enkelt forhold udmåles særskilt, og derefter lægges sammen.

Forskellen er ens. Men regeringen vil altså godt være med til at gøre det, når vi taler om færdselsloven – det er jo så også helt almindelig mennesker, der er i stand til at betale de bøder – men vil ikke være med til det, når vi taler om al anden form for lovgivning. Så skal der bare gives mængderabat ud over alle grænser. Det kan jo ikke være rigtigt.

Det, der er problemet med det eksisterende retssystem, den måde, vi behandler de kriminelle på, er, at systemet har en utrolig mangel på konsekvens. Hvad er det for et signal, man sender til en kriminel, som i forvejen ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt, som i forvejen ikke kan finde ud af, at når vi har nogle spilleregler i det her samfund om, hvordan vi skal være over for hinanden, hvordan vi skal behandle hinanden, hvad der er dit og mit?

Når de ikke kan finde ud af det, hjælper det så, at de kommer ind i et retssystem, hvor man siger: Ja, det kan godt være, du har stjålet 30 biler, men du får sådan set ikke mere straf, end hvis du havde stjålet 3? Hvor er der tale om konsekvens; fuldstændig som fru Lotte Bundsgaard fra Socialdemokratiet siger: Der skal være konsekvens over for de her mennesker.

Nej, må jeg nok sige. Der er virkelig konsekvens, og man må jo sige, det er et virkelig stærkt signal til den, der sidder der og skal dømmes, ikke!

Nej, der er ingen konsekvens. Hvis vedkommende måske er så uheldig at få en frihedsstraf, bliver vedkommende prøveløsladt på et eller andet tidspunkt, det foregår jo mere eller mindre automatisk, og har han en eller anden reststraf stående, siger man til ham: Nu skal du opføre dig ordentligt, når du kommer ud, for du har en reststraf stående, og den bliver udløst, hvis du laver fornyet kriminalitet.

Nej, det gør den ikke. Man bliver altså ved med at fodre de kriminelle med den der inkonsekvens og siger til dem: Det er fuldstændig ligegyldigt, hvad vi siger. Det er fuldstændig ligegyldigt, hvad du får at vide. Det holder alligevel ikke. Vi mener det ikke så slemt, som vi siger det. Det er et dårligt signal at sende til nogle